

ca. 1960

AFSENDER

Georgia Skovgaard

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Nysø

Omtalte personer:

Olympia Freund

Betty Saugmann

Georgia Skovgaard

Joakim Skovgaard

Niels Skovgaard

P.C. Skovgaard

Arkivplacering:

Mappe 7 nr. 18 a

DOKUMENTINDHOLD

Georgia spørger ind til P.C.'s mismod. Hun fortæller om drengene: Niels Skovgaard er sød, men har et heftigt temperament. Joakim Skovgaard er mere mild og kælen.

Hun planlægger at besøge Betty Saugmann på Falster, men afventer brev fra hende om hvornår hun skal komme.

TRANSSKRIFTION

Den 9. Juli

Min meget kjære Mand! Nu ved jeg ikke hvorhen jeg skal sende mit Brev, men jeg tænker det er rettest at lægge det i et Brev til Lympe, og lade hende besørge det videre; dit næste haaber jeg da bliver fra København, eller idetmindste det næstnæste. Du fik nok ikke nogen god Aften i gaar, som Du havde haabet, idetmindste var den styg her. Jeg var om Formiddagen hos Lene og da var det umaadeligt varmt, saa jeg tog Hjem igjen inden Middag for at komme i Vandet,, Joakim havde kun været én Gang i med Christian, da det siden har været saa koldt, derfor tog jeg ham med igaar, men det gik temmelig sørgeligt; Niels var med, fordi jeg jo maatte have Md Olsen med, og, da han saa mig nede i Vandet stak han i at brøle, saa begyndte Joakim ogsaa, og, da han nu eengang var klædt af, maatte jeg med Magt dyppe ham en lille Smule.

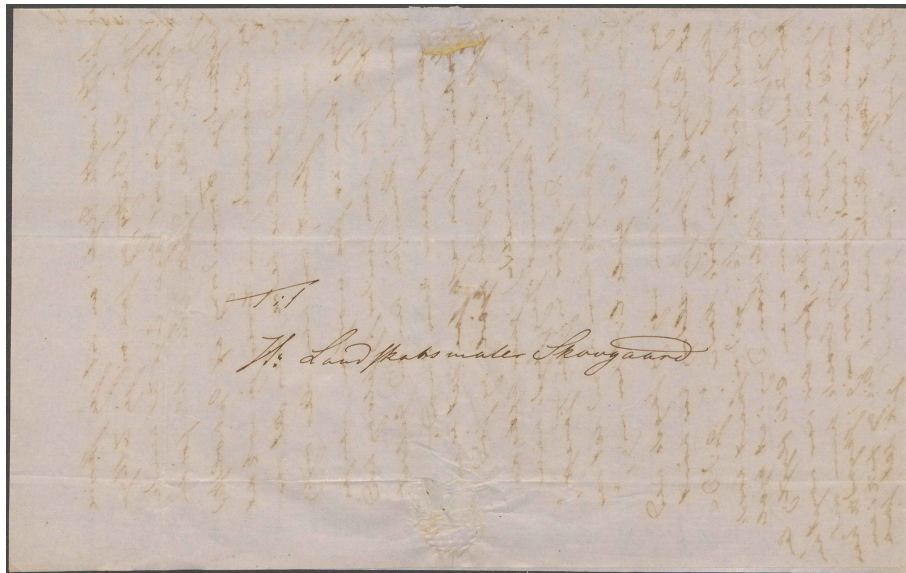
Jeg kan nok forstaa, at Du maa opgive Jyllandsreisen men saaa maae Du endeligt snart skrive derover; husk paa hvor nydeligt de har været.

Du veed nok, at jeg ser en heel Del op til Dig, saa kan jeg ikke rigtig forstaae Dit Mismod, men det er vel en af disse naturlige, periodiske Fornemmelser, som ethvert Menneske maa være underkastet, fordi alle er saa langt fra Fuldkommenheden; og jeg antager at den allerede er forgaaet, og saa Du igjen er ved det friske Mod, som Du dog Gud ske lov ! for det meste har; og saa bliver dine Billeder ogsaa saa gode, at de glæder andre og ogsaa nok i Tiden vil beholde deres Værd; for jeg er vis paa, at Du bruger Dit Pund i den Henseende som Du skal, og om ogsaa det havde været fornødelige at have modtaget endnu nogle Pund, for at kunde udrette endnu mere, saa er det dog Allied en stor Velsignelse, at have faaet et bestemt Vink om, hvad man skal foretage sig i Verden.

Jeg her endnu ikke hørt fra Betty saa jeg ved ikke hvad Dag vi reiser, men jeg havde tænkt mig engang sidste i næste Uge; nu vil jeg skrive igjen til Betty, og saa vil jeg tillige sige, at jeg vil tage lige til hende, jeg tør ikke udsætte lille Niels for den bestandige Forandring af Opholdssted og Levemaade; nu tror jeg nok det er ved at blive bedre, men det var jo meget

slemt, om han blev rigtig syg; han er saa morsom, men saa heftig, saa han smider sig selv og hvad han har i Haanden hen ad Gulvet naar noget gaar ham imod.

Joakim er saa rask saa det er en Lyst at se, og saa kjærlig og sød, (undtagen sommetider) igaar aftes da han var kommet i Seng, sagde han "Moder vil Du gjøre mig en Tjeneste", og da jeg spurgte ham hvad det var for en " at kjæle lidt for mig " og saa kyssede han mig og sagde meed et Udtryk, som jeg aldrig har hørt magen til " mn søde moder". Gid du havde hørt det. Ja! gid vi snart havde Dig; jeg øver Niels hver Dag i at kjæle for Fader men han er en lille frygtelig Én, i gaar vilde han ikke for der var noget han vilde have fat i, da jeg lovede ham det naar han havde kjælet for mig; skyndte han sig at lægge Kinden mod mit Øie og fik i en Fart sagt " Aa" saa gesvindt gik det saa | jeg neppe vidste af det før han igjen var færdig. Din G.

Den 3de Juli

Min meget kjære Mand! nu ved
jeg ikke hvorhen jeg skal sende mit
Brev, men jeg tænker det er rettest,
at lægge det i et Brev til Lyngby,
og lade hende befølge det videre;
D. 7 næste haaber jeg de bliver fra
Kjøbenhavn, eller idetmindste det næste
næste. Da fik nok ikke nogen god
Aften igaar som De havde Raadet, idet
mindste var den styg her. Jeg var om
Formiddagen hos Lene og da var det
uendeligt surt, saa jeg tog hjer
igjen inden Midtag, for at komme
i Vandet; Loakim havde kun været
een Gang i ved Christen, da det fik
han været for koldt, derfor tog jeg
ham med igaar, men det gik temme
lig forgeligt; Væls var med, fordi jeg
jo maatte have Mr. Olsen med, og da
han saa mig rede i Vandet, fik han
i at brøle, saa begyndte Loakim og
ag, da han nu aengang var koldt af,
maatte jeg med Hæft dyppe ham i
Lille Søen.

Jeg kan nok fortælle, at Du maa op
give Syllandsreisen, men saa maa
Du endeligt snart skrive derover,

haft paa hvor nydelige de havde
Du ved nok, at jeg paa en heel Del
og til Dig, saa jeg kan ikke rigtig for-
staa det skide med, men det er vel
af de der naturlige, periodiske Forandringer
mellem, som et hvilket Kiemingske man
vare underkøbt, fordi alle er paa
Langt paa Fuldkommenheden; og
jeg antager at den allende er for-
gaar, for Du ogsaa er ved det forste
Kad, som Du dog Gud paa Lov for
det meste har; og saa bliver Dine Br.
Leder og saa paa gode; at der glæder andre
og ogsaa nok i Tiden vil beholde deres
Leder, for jeg er vis paa, at Du bruger
Dit Pund i den Hensigt som Du skal
og omgaa det kunde vist fornødt
at have modtaget endnu nogle Pund,
for at kunde adrette endnu mere
saa er det dog altsaa for tillige
at have faaet set bestemt Tind om
hoved saa skal foretage sig i Tiden.

Jeg har end nu ikke hørt fra Betty
saa jeg ved ikke hvad Dag vi ses for,
men jeg havde tænkt mig engang

si i nogle Uge; an vil jeg skrive
igjen til Betty og saa vil jeg tillige
sige, at jeg vil tage Lige til hendes
Lige, ikke i det alle Måder for den
bestemte Tidspunkt af Indholdet
og Levensstillet; an lover jeg nok det
er ved at blive bedre, men det var
jeg meget flent om hun blev rigtig
sag; hun er paa uvejsen, men paa
Betty, for hun smiler sig selv og hendes
hun har i Tiden hun er galvet
næsten meget gaaet ham Lunde.
Saa kan du paa rætte paa det som
lyst at se, og paa kjærlig og færd,
undtagen paa med den i gader af den
hun har kommet i sig sigsde har
ikke vil Du gjøre mig en Tjeneste;
og da jeg paa sig har været det var
for en, "at kjæle lidt for mig",
og paa kjælede hun mig og paa sig med
et Bidsk, som jeg altid har hørt
høje til "min fæle Kærlighed". Ja, Du
har hørt det. Se! og i færd har
Du, og mig paa Kærlighed Dig i at kjæle
for Tiden, men hun er en lille flugt, en
igjen vilde hun ikke, for der var noget hun
ikke havde set i, da jeg lovede hende det
nær hun havde kjælet for mig; paa sig har
sig et Løfte Tinden paa mit Brev og sig, an
Løst sig "an" den gæfver sig det paa

